

CATISMA A CINCEA

P S A L M U L 32.

Al lui David. La evrei fără titlu.

1. Bucurați-vă, drepti, de Domnul ! Celor drepti se cuvine să laude.
2. Lăudați pe Domnul cu harpa ! Lăudați-L în psaltire cu zece strune !
3. Cântați-I Lui cântare nouă ! Cântați-I frumos cu strigăte de bucurie !
4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile Lui vrednice de credință !
5. Domnul iubește judecata și dreptatea, și de mila Domnului e plin pământul.
6. Cu cuvântul Domnului s'au întemeiat cerurile și cu duhul gurii Lui toate oştirile lor.
7. Strâns-a grămadă apele mării și adâncurile le-a pus în vistieriile sale.
8. Să se teamă de Domnul tot pământul ! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui !
9. Că El a zis și s'au făcut ; El a pronuncit și s'au zidit.
10. Domnul schimbă gândurile neamuri-

lor ; El risipește sfaturile popoarelor și planurile boerilor le răstoarnă.

11. Iar planurile Domnului rămân în veac și gândurile inimii Lui dăinuesc din neam în neam.

12. Ferice de neamul care are Dumnezeu pe Domnul, și de poporul pe care l-a ales El de moștenire !

13. Din ceruri privește Domnul și vede pe toți fișii oamenilor.

14. Din lăcașul Său privește Domnul peste toți locuitorii pământului.

15. El a făcut inimile tuturor și pătrunde toate faptele lor.

16. Nu se măntuește un rege prin oștirea lui cea multă, nici viteazul prin multimea puterii lui.

17. Înșală-se cel ce se bizue în puterea calului, căci multa lui putere nu-l poate măntui.

18. Iată ochii Domnului sunt spre ceice se tem de Dânsul și spre ceice nădăjduesc în bunătatea Lui,

19. ca să le măntuiască sufletele de moarte și să-i hrăniască la vreme de foamete.

20. Sufletul nostru nădăjduește în Domnul ; El este scutul și ajutorul nostru.

21. Veseli-se-va inima noastră de Dânsul, și în numele cel sfânt al Lui vom nădăjdui.

22. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, cum am nădăjduit și noi întru Tine !

P S A L M U L 33.

A I I u i D a v i d .

1. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea ; lauda Lui va fi pururea în gura mea.

2. Cu Domnul se va lăuda sufletul meu : auză cei blânzi și să se veselească !

3. Slăviți pe Domnul cu mine și să înăltăm numele Lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul și m'a auzit, și din toate necazurile m'a izbăvit.

5. Apropiați-vă de El și vă veți lumină, și fețele voastre nu se vor rușină.

6. Vr'un necăjit de-L strigă, l-aude Domnul și-l mantuește din toate necazurile lui.

7. Ingerul Domnului străjuește împrejurul celorce se tem de Dânsul și din toate necazurile lor îi scapă.

8 Gustați și vedeți că bun este Domnul ! Ferice de omul care nădăjduește într'însul !

9. Temeți-vă de Domnul, toți sfintii Lui, că nimica nu lipsește celorce se tem de Dânsul.

10. Bogății au sărăcit și au flămânzit, iar ceice caută pe Domnul nu se vor lipsi de niciun bine.

11. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine : frica Domnului vă voi învăță.

12. De vrea omul să trăiască și să vază zile bune :

13. Să-și opreasă limba dela rău și buzele sale dela minciună.

14. Să se ferească de rău și să facă bine;
să caute pacea și să o urmeze;

15. Ochii Domnului caută spre cei drepti
și urechile Lui iau aminte la ruga lor.

16. Iar fața Domnului e 'mprotiva celor
răi, ca să șteargă pomenirea lor de pe
pământ.

17. Când strigă dreptii, Domnul îi aude
și-i izbăvește din toate necazurile lor.

18. Aproape este Domnul de cei cu inima
smerită, și celor cu duhul umilit le ajută.

19. Multe sunt necazurile dreptilor și din
toate-i va izbăvi Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, ni-
ciunul dintr'însele nu se va zdrobi.

21. Pe cel rău răutatea-l ucide, și ceice
urăsc pe dreptul vor greși.

22. Mântui-va Domnul sufletele robilor
Săi, și nimenea din ceice nădăjduesc în El
nu va pieri. *Slavă...*

PSALMUL 34.

Al lui David.

1. Judecă, Doamne, pe ceice-mi fac strâm-
bătate și dă războiu celor ce se războesc
cu mine!

2. Apucă sabia și scutul, și Te scoală în
apărarea mea!

3. Tinde-Ți sabia și tae calea celorce mă
prigonesc! Zi sufletului meu: „Eu sunt mân-
tuirea ta!”

4. Rușinați și'nfrânti să fie ceice urmăresc

sufletul meu ! Ceice-mi voesc mie răul, rușinați să fie și puși pe fugă !

5. Să fie ca pleava luată de vânt, și îngerul Domnului să-i vâneze !

6. Intunecată și lunecoasă să fie calea lor, și îngerul Domnului să-i urmărească !

7. Că fără pricină mi-au întins mie cursă și groapă au săpat ca să mă piarză.

8. Fărădeveste să vie peirea peste dânsii ! Lațul, ce mi-au întins, să-i prindă ! In acela să cadă și să piară !

9. Bucura-se-va atunci sufletul meu de Domnul și se va veseli de mântuirea Lui.

10. Toate oasele mele vor zice : Doamne, cine este ca Tine, celce izbăvești pe cel slab din mâna celui mai tare decât el, și pe cel sărac și necăjit de celce-i jefuește !

11. Sculatu-s'au asupra mea mărturii nedrepte și de celece nu știu mă învinuesc.

12. Imi plătesc cu rău pentru bine ; cu pribegie plătesc sufletului meu.

13. Iară eu, când zăceau ei, cu sac m'am îmbrăcat ; mi-am smerit sufletul cu post și m'am rugat în inima mea.

14. Ca unui prieten, ca unui frate, aşa li-am făcut eu bine. Ca și cum aş fi jălit pe mama, aşa umblam cu capul plecat.

15. Iară când m'am poticnit, ei s'au bucurat și s'au adunat ; adunatu-s'au să mă hulească ; și nu știu pentru ce mă clevetesc mereu.

16. Cu păcătoșii și cu trântorii scrâșnesc cu dintii asupra mea.

17. Până când, Doamne-i vei răbdă ?
Doamne, păzește sufletul meu de răutatea lor ! Păzește de lei viața mea !

18. Și Te voi slăvì în adunare mare, în popor mult Te voi lăudă.

19. Să nu isbutească asupra mea vrășmașii mei cei răi, ceice mă urăsc penedrep-tul să nu facă semne cu ochii.

20. Căci ei nu grăesc de pace, ci răutăți plănuesc în inima lor.

21. Larg își deschid gura asupra mea și zic : bine, bine, las' că vom vedea !

22. Vezi-i și Tu, Doamne, și nu-i răbdă ! Doamne, nu te depărta de mine !

23. Scoală, Doamne, în apărarea mea ! ridică-Te, Dumnezeul meu, în sprijinul dreptății mele !

24. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta ! Dumnezeul meu, să nu isbutească vrășmașii mei asupra mea,

25. nici să zică în inima lor : „Inghițitul-am ! S'a făcut după dorința noastră !“

26. De rușine și de ocară să fie acoperiți toți ceice se bucură de necazul meu ! Toți, ceice se ridică împotriva mea, să se îmbrace cu rușine și cu ocară !

27. Iară ceice-mi voesc binele, să se bucură și să se veselească și necontentit să zică : Slavă lui Dumnezeu, Celuice dăruiește pace robului Său !

28. Atunci limba mea va vesti dreptatea Ta și lauda Ta toată ziua va cântă.

P S A L M U L 35.

Al lui David.

1. Necredința necredinciosului spune inimii mele, că nu este într'însul frica de Dumnezeu.

2. El singur se amăgește în ochii săi, când zice că ar fi urmărind fărădelegea și ar fi urînd-o.

3. Cuvintele gurii lui sunt neadevăr și vicleșug, căci nu mai înțelege să facă bine.

4. În patul său se gândește la rele, umblă numai pe căi strâmbe, și de rău nu se desgustează.

5. Doamne, adevărul Tău e pân'la nori, și mila Ta până la ceruri.

6. Dreptatea Ta e ca munții cei mai înnalți și judecătile tale-s ca adâncul cel mai mare. Pe oameni și pe animale Tu-i ții, Doamne !

7. O, Dumnezeule, cât de mare e bunătatea Ta ! In umbra aripilor Tale se adăpostesc fiii oamenilor.

8. Din belșugul casei Tale se hrănesc și-i adăpi din râurile bunătăților Tale.

9. Că la Tine este izvorul vieții ; întru lumină Ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila Ta celorce Te cunosc pe Tine și dreptatea Ta dă-o celor drepti la inimă !

11. Să nu mă lovească piciorul celui mândru, nici mâna păcătosului să nu mă atingă !

12. Ci să cadă ceice fac fărădelege ;
prăbușească-se și să nu se mai scoale.
Slavă ...

PSALMUL 36.

Al lui David.

1. Nu râvnì celorce fac rău și nu urmà celor neleguiți !
2. Căci curând se vor così ca iarba, și ca o buruiană se vor vestejì.
3. Nădăjduiește în Domnul și fă bine ! Păzește adevărul cât trăești pe pământ !
4. Caută fericirea ta la Domnul, și El va împlini dorințele inimii tale.
5. Incredințază Domnului căile Tale ! Nădăjduește în El și El te va călăuzì.
6. Face-va să lucească ca lumina dreptatea ta, și dreptul tău ca *soarele* la amează.
7. Supune-te Domnului și nădăjduește în El ! Nu râvnì celui ce izbutește în toate, omului plin de vicleșug.
8. Părăsește mânia și lasă iuțimea ! Nu râvnì să faci rău !
9. Căci păcătoșii vor fi stârpiți de tot, iar ceice nădăjduesc în Domnul vor moșteni pământul.
10. Încă puțin și necredinciosul nu va mai fi ; căuta-vei locul lui și nu-l vei găsi.
11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfătă de binefacerile păcii.
12. Necredinciosul uneltește rele asupra dreptului și scrâșnește cu dinții împotriva lui.

13. Dar Domnul își râde de dânsul, căci vede că-i vine vremea.

14. Scosu-și-au necredinciosii sabia și și-au încordat arcul, ca să doboare pe cel sărac și umilit și să junghie pe cei drepti la inimă.

15. Dar sabia lor va intră în inima lor, și arcul lor se va sfârmă.

16. Mai bun e puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Căci brațul păcătoșilor se va zdrobi, iar pe drepti îi întărește Domnul.

18. Cunoaște Domnul zilele celor fără prihană și moștenirea lor va fi veșnică.

19. La vreme de necaz nu vor fi rușinăți și sătui vor fi la vreme de foamete.

20. Iar nelegiuții vor pieri; vrășmașii Domnului se vor topi ca grăsimea meilor, ca fumul vor pieri.

21. Cel rău ia împrumut și numai întoarce; iar dreptul se îndură și dă în dar.

22. Căci cei binecuvântați de Domnul, vor moșteni pământul, iar cei blestămati de El vor pieri.

23. Domnul îndreptează pașii omului *drept*, și calea lui e plăcută înaintea Lui.

24. De se va potici; nu va cădeà, căci Domnul va sprijini brațul lui.

25. Tânăr am fost și iată am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel drept părăsit, nici urmașii lui cerșind pâne.

26. *Dreptul* toată ziua miluește și dă, și urmașii lui sunt în binecuvântare.

27. Ferește-te de rău și fă bine, și vei trăi în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește dreptatea și nu părăsește pe ceice sunt credinciosi. Aceștia în veac vor fi păziți, iar sămânța necredinciosiei va pieri.

29. Dreptii vor moșteni pământul și-l vor locui în veacul veacului.

30. Gura dreptului grăește înțelepciune și limba lui rostește dreptate.

31. Legea Dumnezeului său e în inima lui și pașii lui nu vor șovăi.

32. Nelegiuitul pândește pe cel drept și caută ca să-l omoare,

33. dar Domnul nu-l va lăsă în mâinile lui, nici va îngădui osândirea lui la judecată.

34. Nădăjduește în Domnul și păzește căile Lui, că El te va înălță să moștenești pământul și pieirea păcătoșilor vei vedea.

35. Văzut-am pe cel necredincios în toată puterea lui, întinzându-se ca un arbore fălos,

36. dar când am trecut, iată nu mai eră; căutat-am și n'am mai găsit locul lui.

37. Caută la omul fără prihană și ia sama la cel drept, că viitorul lor e pacea.

38. Iar cei răi toti se vor stârpi, peirea este viitorul nelegiuitilor.

39. Mântuirea dreptilor vine dela Domnul; El e scăparea lor la vreme de necaz.

40. Domnul le ajută și-i izbăvește; El îi scapă de cei răi și-i mântuește, pentrucă au nădăjduit într'însul. *Slavă...*

Sfinte Dumnezeule... (*de 3 ori*). Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... *Apoi*:

Troparele glas. 5:

Infricoșat este scaunul Tău, iar viața mea e vicleană: cine dar mă va izbăvi de nevoia cea deatunci, de nu Te vei milostivi spre mine Tu, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat și de oameni iubitor?

Slavă...

Grija vieții m'a scos din raiu și ce voi face eu, desnădăjduitul? De aceea bat la ușa Ta, Doamne, și strig: Doamne, deschide-mi prin pocăință și mă mantuește!

Și acum...

Ce voi numi biserică Ta, Născătoare de Dumnezeu: liman duhovnicesc, raiul hranei cei cerești, pricina vieții celei nefărșite; că toate bunătățile le ai. Roagă-te dar totdeauna lui Hristos, să se mantuiască sufletele noastre!

Apoi: Doamne miluește (*de 40 de ori*) și rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel drept și lăudat! Dumnezeul cel mare și puternic! Dumnezeul cel mai înainte de veci, care ascultă rugăciunea omului păcătos: ascultă-mă întru acest ceas și pe mine, cel ce ai făgăduit să ascultă pe ceice te vor chiama întru adevăr. Să nu te îngrețoșezi de mine, cel ce am buze necurate și sunt cuprins de păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe marea depărtare, apucă arma și pavăza și te scoală întru ajutorul meu! Scoate sabia și stai împotriva celor ce mă prigonesc! Ceartă duhurile cele necurate și le alungă dela fața mea, a neprincipului! Să se depărteze dela gândul meu duhul urâciunii și al pomenirii de rău, duhul zavistiei și al vicleniei, duhul îngrozirii și al lenevirii, duhul mândriei și al orcării fel de răutate; să mi se stingă toată aprinderea și pornirea trupescă, care se stârnește prin lucrarea diavolească, să mi se lumineze sufletul și trupul și duhul meu cu lumina cunoș-

tinței Tale celei dumnezeești. Ca prin mulțimea îndurărilor Tale ajungând la unirea credinței, întru bărbat desăvârșit și la măsura vîrstei, să slăvesc împreună cu îngerii și cu toți sfinții prea cinstitul și de mare cuviință numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Codmeniș

(Din colecția „Mănăstiri din România” de Anton Kaindl)

CATISMA A ȘASEA

PSALMUL 37.

Al lui David.

1. Doamne, nu mă mustră în mânia Ta,
și în urgia Ta nu mă certă !
2. Că săgețile Tale s'au încift în mine,
și mâna Ta apasă asupra mea.
3. Din pricina mâniei Tale nu e sănătate
în trupul meu ; nu e pace în oasele mele
din pricina păcatelor mele.
4. Căci răutățile mele au covârșit capul
meu, ca o sarcină grea apasă asupra mea.
5. Puroi puturos curge din rănilor trupului
meu, din pricina nebuniei mele.
6. Gârbovitu-m' am și m' am istovit peste
măsură, toată ziua umblu apăsat de în-
tristare.
7. Că șalele mele sunt pline de arsuri,
și nimica sănătos nu e în trupul meu.
8. Slăbit sunt și istovit peste măsură, și
răcnesc de durerea inimii mele.
9. Înaintea Ta sunt, Doamne, toate do-
rințele mele, și suspinele mele nu sunt
ascunse de Tine.

10. Inima-mi se sbate tare și m'au părăsit puterile mele, și lumina ochilor mei —nici aceasta n'o mai am.

11. Prietenii și cunoșcuții mei s'au depărtat din pricina ranelor mele, și cei mai deaproape ai mei departe au stătut.

12. Iar ceice caută sufletul meu întind curse, cei ce-mi doresc răul mă clevetesc, și toată ziua uneltesc răutăți.

13. Eu însă nu aud ca un surd și-s ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Ajuns-am ca un om ce nu aude, și n'are răspuns pe buzele sale.

15. Dar la Tine, Doamne, mi-i nădejdea, și Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Zis-am: „să nu isbutească asupra mea vrășmașii mei, căci, când alunecă piciorul meu, ei să fălesc înaintea mea“.

17. Aproape sunt de cădere și durerea mea e pururea înaintea mea.

18. Căci îmi cunosc fărădelegea mea și de păcatul meu îmi pare rău.

19. Vrășmașii mei însă trăesc și-s mai tari decât mine, și ceice mă urăsc pe nedreptul se înmulțesc.

20. Ceice-mi plătesc cu rău pentru bine, mă clevetesc pentrucă urmez binele.

21. Doamne, nu mă părăsi ! Dumnezeul meu nu te depărta de mine.

22. Dumnezeule, Mântuitorul meu, grăbește de vino în ajutorul meu !

P S A L M U L 38.

Al lui David.

1. Zis-am : „voi priveghea asupra căilor mele, ca să nu greșesc cu limba mea.
2. Pune-voi frâu gurii mele, cât va fi cel rău înaintea mea“.
3. Mut am rămas și am tăcut, și nici de bine n'am grăit ; dar durerea mea a sporit.
4. Inima mea s'a înflăcărăt înlăuntrul meu, și foc s'a aprins în cugetul meu, și am început să grăiesc cu limba mea :
5. „Spune-mi, Doamne, sfârșitul meu și numărul zilelor mele, ca să știu care-i veacul meu“ !
6. Iată, Tu ai dat zilelor mele lungimea unei palme, și veacul meu e ca o nimică înaintea Ta.
7. Cu adevărat desertăciune e tot omul ce trăește.
8. Omul trece ca umbra și înzadar se turbură.
9. Grămădește comori și nu știe cui le adună.
10. Și acum, ce am eu de așteptat, Doamne? la Tine mi-i nădejdea.
11. Izbăvește-mă de fărădelegile mele și nu mă da să fiu batjocura nebunului!
12. Mut sunt și nu-mi deschid gura, că Tu ești celce lucrezi.
13. Abate dela mine bătăile Tale, că pier sub loviturile mâinii Tale.

14. De pedepsești pe om cu mustrări pentru păcate, pierde frumusețea lui ca mâncată de molii.

15. Cu adevărat desertăciune e tot omul !
16. Doamne, ascultă cererea mea, pleacă urechea Ta la rugăciunea mea și nu trece cu vederea lacrămile mele.

17. Că străin sunt înaintea Ta și nemernic ca toți părintii mei.

18. Intoarce-Ți ochii dela mine ca să mă odihnesc, înainte de a mă duce ca să nu mai fiu.

P S A L M U L 39.

Al lui David.

1. Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul, și a căutat spre mine ;

2. Auzit-a rugăciunea mea, și m'a scos din groapa peirii, și din noroiul mocirlei.

3. Picioarele mele le-a pus pe stâncă și a întărit pașii mei.

4. Pus-a pe buzele mele cântare nouă, lauda Dumnezeului meu.

5. Vedea-vor mulți și se vor teme și vor nădăjdui în Domnul.

6. Ferice de omul, care-și pune nădejdea în Domnul și nu aleargă la trufași și la părtașii minciunii !

7. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu ! Cine se va asămănă Ție în minuni și-n purtarea de grija cea pentru noi ?

8. Aș vrea să spun și să vestesc acestea,
dar sunt mai presus de orce număr.

9. Jertfe și prinoase n'ai voit ; n'ai voit
arderi de tot și jertfe pentru păcat, dar
mi-ai deschis urechile.

10. Atuncea am zis : „Iată viu !“ Căci
despre mine e scris pe foaia cărții : Voesc
să fac voia Ta, Dumnezeule ! Legea Ta e
în inima mea.

11. Vestit-am dreptatea Ta în adunare
mare ; buzele mele nu le-am oprit ; și Tu,
Doamne, știi aceasta.

12. Dreptatea Ta n'am ascuns-o în inima
mea, ci am vestit adevărul Tău și mân-
tuirea Ta ;

13. n'am dosit de multime, adevărul Tău
și mila Ta.

14. Să nu depărtezi, Doamne, mila Ta
dela mine ; bunătatea și adevărul Tău să
mă păziască pururea.

15. Că necazuri multe m'au împresurat
și m'au ajuns fărădelegile mele, cât nici
de văzut nu mai pot vedea.

16. *Păcatele mele*-s mai multe decât perii
capului, și tăria inimii mele m'a părăsit.

17. Binevoește, Doamne, de mă izbăvește !
Doamne, vino degrabă în ajutorul meu !

18. Umiliți și rușinați să fie ceice caută
să ia sufletul meu !

19. Ceice-mi voesc mie răul, înfrață și
de ocară să fie.

20. Imbrace-se îndată cu rușinea, ceice
zic împotriva mea : Lasă ! Lasă !

21. Iar ceice Te caută pe Tine, Doamne,
să se bucure și să se veselească ! Si, ceice
iubesc mântuirea Ta, pururea să zică: slavă
lui Dumnezeu !

22. Sărac și necăjit sunt eu, Dumnezeule,
ai grija de mine !

23. Tu ești ajutorul și mântuitorul meu,
nu zăbovi, Doamne, Dumnezeul meu !

Slavă...

PSALMUL 40.

Al lui David.

1. Ferice de celce poartă grija de cei
săraci, că la vreme de necaz îi va izbăvi
Domnul.

2. Păzi-l-va Domnul și va cruță viața lui:
fericit va fi pe pământ, și nu-l va lăsă
Domnul pe mâna vrășmașilor lui.

3. Domnul îi va da ajutor pe patul lui
de durere, și-n boala lui va primeni tot
așternutul lui.

4. Zis-am : „Doamne, ai milă de mine,
și vindecă sufletul meu că am greșit înă-
întea Ta.

5. Vrășmașii mei mă grăesc de rău și zic:
Când o să moară oare și când o să piară
numele lui ?“.

6. De vine vreunul să mă vadă, grăește
fățarnic : adună în inima lui minciuni și
când iesă afară, răstâlmăcește.

7. Ceice mă urăsc, șoptesc împotriva mea,
și uneltesc împotriva mea planurile rele,
zicând :

8. „Vânt rău să vină asupra lui ; să cadă și să nu se mai scoale !“

9. Până și omul meu cel mai de pace, în care mă bizuiam, care mâncă pânea mea, a ridicat călcâiul asupra mea.

10. Insă Tu, Doamne, miluește-mă și mă scoală, și le voi răsplăti cum li se cuvîne lor.

11. Din aceea voi cunoaște că mă iubești, de nu va izbuti vrășmașul meu asupra mea ;

12. de mă vei păzi în toată întregimea, și de mă vei întări pe veci înaintea Ta.

13. Binecuvântat fie Dumnezeul lui Israil, din veac și până în veac ! Amin. Amin.

PSALMUL 41. +

Al fiilor lui Core.

1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, aşă Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule !

2. Insetat este sufletul meu de Dumnezeul cel tare și viu : Când oare voi merge să mă arăt dumnezeeștei Lui fețe ?

3. Lacrămile sunt hrana mea ziua și noaptea, când toți mă întreabă mereu : unde este Dumnezeul tău ?

4. Sufletul mi se istovește, când mi-aduc aminte, cum mergeam altădată înconjurat de popor, la casa Dumnezeului meu,

5. în cântările și strigătele de bucurie ale mulțimilor ce prăznuiau luminat.

6. Pentruce ești măhnit, sufletul meu, și

pentruce te turburi? Nădăjduește în Dumnezeu, că iară-L voi slăvi pe El, Mântuitorul meu și Dumnezeul meu!

7. Sufletul meu Tânjește când mi-aduc aminte de Tine, Doamne, din pământul Iordanului și al Ermonului și din muntele Mițar.

8. Adânc pe adânc chiamă prin glasul cascadelor Tale: toate talazurile și valurile Tale au trecut peste mine.

9. Ziua-mi va arătă Domnul mila sa, și cântarea Lui va fi și noaptea în gura mea, și voi înălță rugăciune Dumnezeului vieții mele.

10. Zice-voi către Dumnezeu, sprijinito-rul meu: „Pentruce m'ai uitat, de umblu măhnit, sub ocările vrășmașilor mei“?

11. Parecă mi se frâng oasele, când mă ocărăsc vrășmașii, și când mi se zice mereu: „Unde este Dumnezeul tău?“

12. Pentruce ești măhnit, sufletul meu și pentruce te turburi? Nădăjduește în Dumnezeu, că iară-L voi slăvi pe el, Mântuitorul meu și Dumnezeul meu!

PSALMUL 42.

Al fiilor lui Core. La evrei fără titlu.

1. Judecă-mă, Dumnezeule și apără dreptatea mea de neamul necredincios! De omul viclean și nedrept izbăvește-mă!

2. Că Tu ești tăria mea, Dumnezeule!

Pentruce m'ai lăsat și pentruce să umblu
mâhnit sub ocara vrășmașului meu?

3. Trimită lumina și adevărul Tău să mă
povățuiască și să mă ducă la muntele Tău
cel sfânt și la locașul Tău!

4. Ca să intru la jertfelnicul lui Dumnezeu : la Dumnezeu, bucuria bucuriei
mele! Cu alăută Te voi lăuda, Doamne,
Dumnezeul meu!

5. Pentruce ești mâhnit, sufletul meu, și
pentru ce te turburi ? Nădăjduește în Dumnezeu, că iară-L voi slăvì pe El, Mântui-
torul meu și Dumnezeul meu! *Slavă...*

PSALMUL 43.

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am
auzit, căci părinții noștri ne-au povestit

2. lucrurile pe care le-ai făcut Tu, în
zilele lor, în vremile cele de demult;

3. că mâna Ta a pierdut neamuri și i-ai
sădit pe ei; popoare ai bătut și le-ai
izgonit;

4. că ei n'au dobândit țara aceasta cu
sabia lor, și nici nu i-a mântuit brațul lor,

5. ci dreapta Ta și brațul Tău și lumina
fetii Tale, pentru că ai avut bunăvoiță
cătră ei :

6. Dumnezeule și Impăratul meu, Tu ace-
laș ești: poruncește să se izbăvească Iacov.

7. Căci cu Tine vom împunge pe vrăș-

mașii noștri și cu numele Tău vom călca în picioare pe ceice se scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu nădăjduesc în arcul meu și nu sabia mea mă va măntuì,

9. ci tu ne izbăvești de vrășmașii noștri și faci de ocară pe ceice ne urăsc pe noi.

10. Noi cu Dumnezeu ne lăudăm pururea și pururea vom slăvì numele Tău.

11. Dar acum ne-ai lepădat și ne-ai smerit, și nu mai ieși cu oştirile noastre.

12. Lăsatu-ne-ai să fim fugăriți de vrășmașii noștri, și jefuiți de cei ce ne urăsc pe noi.

13. Datu-ne-ai să le fim mâncare, ca niște oi, și ne-ai împrăștiat printre popoare;

14. ai vândut pe poporul Tău fără câștig și n'ai mărit prețul lui.

15. Făcutu-ne-ai să fim de ocară vecinilor noștri; de râs și de batjocură la cei din prejurul nostru.

16. De pomină ne-ai făcut printre popoare, și neamurile dau din cap când ne văd.

17. În toate zilele întâlnesc numai ocară din gura batjocoritorului și clevetitorului.

18. Și rușinea acopere obrazul meu la vederea vrășmașului și prigonitorului.

19. Toate acestea au venit asupra noastră, și noi tot nu Te-am uitat, nici n'am călcat legea Ta;

20. inima noastră nu s'a întors înapoi și pașii noștri nu s'au abătut dela calea Ta,

21. când ne-ai zdrobit în țara șacalilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

22. De-am fi uitat numele Dumnezeului nostru și ne-am fi tins mânila la Dumnezeu străin,

23. oare n'ar fi văzut aceasta Dumnezeu, celce cunoaște tainele inimii ?

24. Dar pentru Tine suferim junghiere în toate zilele, și suntem socotiti ca niște oi de junghiere.

25. Scoală, Doamne ! Pentru ce dormi ? Scoală și nu ne lepăda pentru totdeauna !

26. Pentru ce-Ți ascunzi fața Ta ? *Si pentru ce* uiți necazurile și împilarea noastră ?

27. Căci sufletul ni-i aruncat în pulbere și trupul nostru e una cu pământul.

28. Scoală, Doamne și vină în ajutorul nostru ! Izbăvește-ne pentru numele Tău !

P S A L M U L 44.

Al fiilor lui Core.

1. Inima mea va să scoată cuvânt bun, că lucrarea mea e pentru Impăratul.

2. Fie dar limba mea pană de scriitor ce scrie cu ișcusință, și cu dulceață voi zice către împăratul :

3. „Impodobit ești cu frumuseță mai mult decât fiile oamenilor, și har se revarsă de pe buzele Tale ; de aceea Te-a binecuvântat Dumnezeu pe vecie.

4. Incinge peste coapsa Ta, Puternice, sabia Ta : aceasta-i slava Ta și frumuseță Ta ;

5. Înaintează și sporește în măreția Ta pentru adevăr și blândeță și dreptate, și la

lucruri minunate te va povătuì dreapta Ta.

6. Săgeurile Tale-s ascuþite, Puternice: că-dea-vor popoarele sub Tine, *și vei străpunge* în inimă pe vrăþmaþii Impăratului.

7. Scaunul Tău, Dumnezeule, este veþnic și sceptrul Impărătiei Tale e sceptrul dreptății.

8. Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelecea : pentru aceasta Dumnezeul Tău, Dumnezeule, a turnat peste Tine din untul-delemn al bucuriei mai mult decât peste părtășii Tăi.

9. Mirul, aloea și casia îmbălsămează toate hainele Tale.

10. In palatele Tale cele de fildes răsună sunete de muzică veselă.

11. Fiicele regilor sunt între prietenele Tale și împărăteasa stă la dreapta Ta, îmbrăcată și împodobită cu aur de ofir.

12. Ascultă, fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părinTELUI tău ;

13. că a poftit împăratul frumusetea ta ; El e Domnul tău : încchină-te înaintea Lui !

14. Fata Tirului îți va aduce daruri, și bogății poporului se vor plecă înaintea Ta.

15. Toată slava fiicei Impăratului este înláuntru palatului ; vestmântul său este țesut cu aur.

16. In haină pestriță se va duce la Impăratul ; aduce-se-vor în urma ei fecioarele, cele deaproape ale ei ;

17. aduce-se-vor cu veselie și bucurie, și vor intră în palatul Impăratului.

18. Copiii tăi vor luă locul părintilor tăi: pune-i-vei domni peste tot pământul.

19. Preamări-voi numele tău din neam în neam, și popoarele te vor lăudă în veacul veacului.

P S A L M U L 45.

Al fiilor lui Core.

1. Dumnezeu este scăparea și puterea noastră și ajutor grabnic la vreme de necaz.

2. De aceea nu ne vom teme măcar de s'ar răsturnă pământul, și munții s'ar mută în sânul mărilor.

3. Măcar de-ar mugì și-ar spumegă apele, și munții s'ar rostogoli sub puterea valurilor!

4. Cursuri de apă veselesc cetatea lui Dumnezeu, locuința cea sfântă a celui Preaînalt.

5. Dumnezeu e în mijlocul ei și de aceea-i neclătită ; veni-i-va Dumnezeu în ajutor disdedimineață.

6. Tremură națiunile și regatele se cutremură, că a răsunat glasul Lui, pământul s'a infiorat.

7. Dumnezeul oștirilor este cu noi ; sprijinitorul nostru e Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniți de vedeți lucrurile Domnului, pustiurile ce-a făcut El pe pământ.

9. El a curmat războaiele până la margi-

nile pământului ; sfărmat-a arcul, rupt-a lancea și carele de războiu le-a ars cu foc, *zicând* :

10. Oprîți-vă și aflați, că Eu sunt Dumnezeu, pe care-L înaltă popoarele și tot pământul !

11. Dumnezeul oștirilor este cu noi ; sprijinitorul nostru e Dumnezeul lui Iacov.

Slavă...

Sfinte Dumnezeule... (*de 3 ori*). Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... *Apoi*:

Troparele glas. 3:

Cântare îți aduc Ție, Doamne, și greșalele mele toate le mărturisesc înaintea Ta, și Tu, întorcându-Te, miluește-mă !

Slavă...

Mântuește-mă Dumnezeul meu, cum ai mântuit oare când pe vameșul și lacrămile păcătoasei nu le-ai trecut cu vedere ; primește și suspinele mele, Mântuitorul meu și mă mântuește !

Și acum...

Cu rugăciune mă apropii acum sub acoperământul tău, Preanevinovată ! Scoate-mă, Născătoare de Dumnezeu, din turburarea patimilor, ca ceeace ai născut pe Pricinuitorul nepătimirii !

Doamne miluește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta :

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru toate facerile tale de bine, care ni le-ai arătat nouă, nevrednicilor, din vîrstă cea dintâi până întru aceasta de acum, pentru care le știm și pentru care nu le știm, pentru cele arătate și pentru cele nearătate, ce ni s-au făcut nouă cu lucrul și cu cuvântul. Cel ce ne-ai iubit până întru atâta, cât și pe însuși Fiul Tău cel unul născut l-ai dat pentru noi : învred-

nicește-ne ca și noi să ne facem vrednici de dragostea Ta! Dă-ne înțelepciune prin cuvântul Tău și prin frica Ta însuflă-ne tărie cu puterea cea dela Tine! Și orice am greșit, cu voe sau fără de voe, iartă-ne și nu ni le socoti! Păzește sufletul nostru sfânt și-l pune înaintea divanului Tău, având știință curată și sfârșit vrednic de iubirea de oameni a Ta. Adu-ți aminte, Doamne, de toți cei ce chiamă întru adevar numele Tău, de toți cei ce ne voesc binele și de cei ce ne voesc răul, că toți suntem oameni și deșertăciune e tot omul. Și ne mai rugăm Ție, Doamne, dă-ne mare mila milostivirii Tale. Amin.

Mănăstirea Agapia

(Din colecția „Mănăstiri din România” de Anton Kaindl)

CATISMA A ȘAPTEA

PSALMUL 46.

Al fiilor lui Core.

1. Toate popoarele, bateți din palme !
Inălțați la Dumnezeu strigăte de bucurie !
2. Că înfricosat este Domnul cel preaînalt,
și împărat mare peste tot pământul.
3. Supus-a popoare sub noi și neamuri
a pus sub picioarele noastre.
4. El ne-a ales nouă moștenire : podoaba
lui Iacov, pe care l-a iubit.
5. Suitu-s'a Domnul întru strigare ; Dom-
nul s'a *suit* în sunete de trâmbițe.
6. Cântați lui Dumnezeu, cântați ! Cântați
Impăratului nostru, cântați !
7. Că Dumnezeu este împăratul atot pă-
mântul ; cântați-I toți cu pricepere !
8. Dumnezeu împărătește peste popoare ;
suitu-s'a Dumnezeu pe sfânt tronul Său.
9. Boerii popoarelor s'au adunat împreună
la poporul Dumnezeului lui Avraam ; că
ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului
și El domnește peste dânsii.

P S A L M U L 47.

Al fiilor lui Core.

1. Mare este Domnul și mult lăudat, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele Lui cel sfânt!

2. Muntele Sionului e înălțime minunată, podoaba și bucuria a tot pământul:

3. căci pe coasta lui din Crivăț este cetatea Impăratului celui mare;

4. și în palaturile ei Dumnezeu e cunoscut ca mare apărător.

5. Că iată s'au adunat împărații, adunatu-s'au cu toții împreună:

6. Când îl văzură însă se îngroziră și cuprinși de frică o luară la fugă.

7. Acolo i-a cuprins pe ei frică și dureri ca ale femeii ce naște.

8. Și au pierit ca luati de vântul cel mare, care sfarmă corăbiile Tarsisului.

9. Ce auzisem vorbindu-se am și văzut, în cetatea Domnului Savaot, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu s-o întărească în veacul veacului!

10. Dumnezeule, la mila Ta ne gândim, în mijlocul bisericii Tale.

11. Precum numele Tău, Dumnezeule, aşa și lauda Ta, răsună până la marginile pământului: că dreapta Ta e plină de dreptate.

12. Să se bucure muntele Sionului și fiii cele lui Iuda să se veselească de judecătile Tale, Doamne!

13. Străbateți Sionul și ’ncunjurați zidurile lui ; numărați toate turnurile lui, cercetați-i întăriturile lui și priviți multimea palatuirilor lui.

14. Ca să povestiți neamului ce vine, că Dumnezeul acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, și El ne va povătuī până la moarte.

PSALMUL 48.

Al fiilor lui Core.

1. Ascultați acestea, toate popoarele !
Luați aminte toti ceice trăiți în lume !

2. Cei de rând și fruntașii, cei bogăți și săracii, luați aminte !

3. Gura mea va rosti înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere ;

4. pleca-voi urechea mea la pildă și prin cântare voi arată gândul meu :

5. Pentruce să mă tem în zile de necaz, când mă împresoară răutatea vrășmașilor mei ?

6. Aceștia se bizuie pe puterea lor și cu multimea bogăției lor se fălesc.

7. Nime însă nu poate să se răscumpere dela moarte, nici să plătească lui Dumnezeu prețul de răscumpărare ;

8. că răscumpărarea sufletului e prea scumpă și niciodată nu se va putea face :

9. ca să rămână cineva pe totdeauna *vîu* și să nu vadă *niciodată* mormântul.

10. *Fiecare* vede că înțeleptii mor, cum mor cei neînțelepti și nebuni, și lasă altora bogăția lor.

11. *Oamenii* socot că locuințele lor sunt veșnice, și casele lor vor dură din neam în neam.

12. Ba și țarinilor lor le dau numele lor.

13. Dar omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă animalelor pieritoare.

14. Așă e calea lor! Așă e nebunia lor! Si aşa e soarta celorce urmează cuvintele lor!

15. Ca niște oi se vor închide în iad, și moartea va fi păstorul lor.

16. Adouazi dreptii vor călcă peste dânsii, că a perit puterea lor și locuința lor va fi iadul.

17. Dar Dumnezeu va izbăvì sufletul meu din stăpânirea iadului și mă va luà sub ocrotirea sa.

18. Nu te teme dar când se îmbogățește omul și când se îmultyește slava casei lui.

19. Căci când va muri nu va luà nimica, și belșugul lui nu se va duce cu dânsul.

20. Măcar că viața-i plină de desfătări și e lăudat în fericirea sa,

21. tot se va duce după părinții lui, cari în veac nu vor vedea lumină.

22. Omul, în cinste fiind și nepricepând, se aseamănă animalelor peritoare. *Slavă...*

P S A L M U L 49.

Al lui Asaf.

1. Dumnezeul dumnezeilor va grăi, Domnul va chemă tot pământul, dela răsăritura soarelui până la apusul lui;
2. din Sion, frumusețea cea minunată, se va arăta Dumnezeu; *deacolo* va veni Dumnezeul nostru, dar nu tăcând:
3. Înaintea Lui va fi foc mistuitar, și împrejurul lui vifor pustiitor;
4. chema-vă cerul de sus și pământul, ca să judece pe poporul Său;
5. Adunați-Mi, va zice, toate slugile Mele cele cuvioase, cari au făcut legătură cu Mine prin jertfă!“
6. Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că judecătorul acesta este Dumnezeu.
7. „Ascultă, poporul Meu, va zice, că am să-ți grăesc! Ia aminte, Israile, că am să mărturisesc împotriva ta!
8. Dumnezeu sunt Eu, și sunt Dumnezeul tău! Nu pentru jertfele tale te voi pedepsii; arderile de tot ale tale sunt pururea înaintea mea.
9. Dar nu voi primi tauri dela casa ta, nici țapi din staulele tale,
10. căci ale Mele sunt toate hiarele pădurilor, precum și dobitoacele din miile de munți;
11. Toate paserile ceriului le cunosc, și ale Mele sunt toate celece mișună prin câmpii.

12. De aş flămânzì, nu ţi-aş spune ţie,
căci lumea şi toate cele din ea sunt
ale mele.

13. Mânca-voi Eu oare carne de tauri,
sau sânge de țapi voi beà?

14. Adă lui Dumnezeu jertfă de laudă şi
împlineşte-ți făgăduinţele date celui Prea
înalt!

15. Chiamă-Mă la vreme de necaz, şi te
voi izbăvì şi Mă vei preamări“.

16. Iar celui rău îi zice Dumnezeu: „La
ce propovădu eşti poruncile Mele şi pen-
tru ce porţi legea Mea prin gura ta?

17. Că doar tu urăsti învăştatura Mea şi
cuvintele Mele le nesocoteşti.

18. De vezi hoṭul, te uneşti cu dânsul
şi umbli împreună cu cei desfrânaţi;

19. buzele ţi le deschizi ca să cleveteşti,
şi limba ta împleteşte vicleşuguri.

20. Şezi şi vorbeşti împotriva fratelui
tău şi cleveteşti pe fiul maicii tale.

21. Toate acestea ai făcut şi am tacut;
de aceea ai socotit că sunt ca şi tine. Nu,
ci te voi mustra, şi păcatele tale le voi
pune înaintea ta.

22. Întelepti-ţi-vă dar, ceice ati uitat pe
Dumnezeu, ca să nu vă răpesc, neavând
cine să vă ajute.

23. Cel ce-mi aduce jertfă de laudă, acela
mă cinsteşte,

24. şi celuice ia seama la calea sa, ace-
lui-a-i voi arăta măntuirea Mea“.

P S A L M U L 50.

Al lui David.

1. Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după multimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea !
2. Spală-mă cu totul de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește !
3. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu e pururea înaintea mea.
4. Ție unuia Ți-am greșit, căci am făcut ceeace-i rău înaintea Ta.
5. Așa că Tu ești drept în hotărârea Ta, și în judecata Ta cu totul curat.
6. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit și în păcate m'a născut maica mea.
7. Dar Tu, celce iubești adevărul, arată-mi tainele înțelepciunii Tale !
8. Stropește-mă cu isop și mă voi curăți ; spală-mă și mai alb decât zăpada voi fi !
9. Dă-mi să aud cuvânt de bucurie și de veselie, și se vor bucură oasele mele cele smerite !
10. Intoarce fața Ta dela păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le !
11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înoește înlăuntrul meu !
12. Nu mă lepăda pe mine dela fața Ta și duhul Tău cel sfânt nu-l luă dela mine !
13. Dă-mi iarăș bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește !
14. Invăță-voi pe cei fărădelege căile Tale, și cei necredincioși se vor întoarce la Tine.

15. Izbăvește-mă de vărsarea sângei, Dumnezeule, Dumnezeul măntuirii mele, și limba mea va lăudă îndurarea Ta.

16. Deschide, Doamne, buzele mele, și gura mea va vesti lauda Ta !

17. Că, de-ai fi voit jertfă, Ti-aș fi dat ! Tu însă nu voești arderile de tot.

18. Că jertfa plăcută lui Dumnezeu e duhul umilit ; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, după bunătatea Ta, Sionului și zidește iarăș zidurile Ierusalimului !

20. Atuncea bineplăcute-Ti vor fi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot ; atuncea vor pune pe altarul Tău viței. *Slavă...*

PSALMUL 51.

Al lui David.

1. Ce te fălești cu răutatea ta, puternice !? Că mila lui Dumnezeu e pururea cu mine.

2. Limba ta urzește răutăți și-i ca un briciu ascuțit, vicleanule !

3. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea, și minciuna mai mult decât adevărul.

4. O, limbă vicleană, iubit-ai toate cuvintele pierzătoare !

5.. Deacea Dumnezeu te va stârpi pe totdeauna ; apuca-te-va și te va smulge din sălașul tău, și-ți va stârpi rădăcina din pământul celor vii.

6. vedeau-vor dreptii și se vor teme, și râzând, *vor zice* de dânsul:

7. „Iată omul care nu-și punea în Dumnezeu nădejdea, ci nădăjduia în multimea bogăției sale și pe răutățile lui se bizuiă“.

8. Iară eu sunt ca un măslin verde în casa lui Dumnezeu și voi nădăjdui mereu în mila lui Dumnezeu.

9. Binecuvânta-L-voi pururea pentru cele a făcut și voi nădăjdui în numele Lui, că e bun pentru sfintii Lui.

P S A L M U L 52.

Al lui David.

1. Zis-a cel nebun în inima sa: nu este Dumnezeu!

2. Stricatu-s'au *oamenii* și uriciuni au făcut, nu este *printre ei* cine să facă bine.

3. Dumnezeu privește din cer peste fiili oamenilor, ca să vadă de este vr'un înțelept, care să caute pe Dumnezeu.

4. Și iată toți s'au abătut, deolaltă toți netrebnici s'au făcut, nu este cine să facă bine, nu este nici unul.

5. Nu se vor înțelepți oare cei nelegiuți, ceice mănâncă pe poporul meu ca niște pâne, și nu chiamă pe Domnul?

6. Acolo se vor umplea de frică, unde nu este frică, că Dumnezeu va risipi oasele celorce se ridică asupra ta.

7. Și Tu-i vei acoperi de rușine, că i-ai le-pădat pe ei, Dumnezeule.

8. Cine va veni din Sion în ajutor lui Israil? Domnul, când va întoarce pe robii poporului Său. Atunci se va bucură Iacov și se va veseli Israil.

P S A L M U L 53.

Al lui David.

1. Mântuește-mă, Dumnezeule, cu numele Tău, și cu puterea Ta fă-mi dreptate!

2. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, și ia aminte la cuvintele gurii mele!

3. Că străinii s'au sculat asupra mea, și cei tari caută sufletul meu, și n'au pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Dar iată Dumnezeu vine în ajutorul meu, și Domnul este sprijinitorul sufletului meu.

5. Întoarce răul asupra vrășmașilor mei și după cuvântul Tău pierde-i pe ei!

6. Jertfe din toată inima îți voi aduce și voi da slavă numelui Tău, că este bun,

7. că din tot necazul m'ai izbăvit, și ochiul meu fără teamă a privit spre vrășmașii mei.

P S A L M U L 54.

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea cererea mea!

2. Ia aminte la mine și mă ascultă, că grijile m'au măhnit și m'au turburat,

3. turburatu-m'am de larma vrăşmaşului,
şi de apăsarea celui păcătos!

4. Că mă învinovăţesc de nedreptate, şi
pe nedrept mă urmăresc cu mânie.

5. Turburatu-s'a inima mea întru mine, şi
groaza morţii a căzut asupra mea.

6. Frică şi cutremur au venit asupra mea
şi m'au cuprins toate spaimele.

7. Zis-am: „Cine-mi va da aripi ca po-
rumbelului, ca să sbor undeva să mă odih-
nesc?

8. Căci aşi fugì departe şi m'as sălaşluì
în pustie.

9. Grăbi-m'as cât de iute, şi aş scăpà de
vifor şi de furtună.

10. Risipeşte-i, Doamne, şi împarte lim-
bile lor, că nu se vede în cetate decât sâl-
nicie şi desbinare.

11. Acestea ziua şi noaptea ocoleşc zi-
durile ei, iar în mijlocul ei e răutate şi
nedreptate.

12. Ticăloşiiile stau în mijlocul ei, şi de
pe uliţele ei nu lipsesc înselătoria şi min-
ciuna.

13. De m'ar jignì vrăşmaşul, aş răbdà;
şi, celce mă urăşte de m'ar ameninţà, m'as
ascunde de el.

14. Dar tu, cel socotit deopotrivă cu mine,
prietenul meu şi sfetnicul meu,

15. cu care trăiam în cea mai strânsă
legătură şi cu care împreună umblam în
casa lui Dumnezeu!

16. Să vie dar moartea peste ei şi să se

pogoare la iad de vii, că vicleșug e în lăcașurile lor și în ei.

17. Iară eu voi striga către Dumnezeu, și Domnul mă va auzì.

18. Seara și dimineața și la amează mă voi rugă și voi strigă, și El va auzì glasul meu.

19. Și va izbăvì sufletul meu de ceice se scoală asupra mea, că mulți am eu de aceștia.

20. Auzi-va Dumnezeu, celce este mai înainte de veci, și-i va smeri pre ei; că nu li-i cu puțință să se schimbe, și de Dumnezeu nu se tem.

21. Că-și ridică mânila asupra prietenilor lor, și-și calcă legătura ce au făcut cu ei.

22. Cuvintele lor sunt mai dulci ca mie-rea, dar inima li-i plină de răutate; buzele lor sunt mai moi ca uleiul, dar tae ca niște săbii ascuțite.

23. Lasă soarta ta în seama Domnului, și El te va sprijini, în veac nu va îngădui sdruncinare dreptului.

24. Arunca-i-vei, Dumnezeule, în prăpa-stia peirii! Oamenii dornici de sânge și vicleni nu-și vor trăi nici jumătate din viață. Iară eu, Doamne, voi nădăjdui în Tine!

Slavă...

Sfinte Dumnezeule... (*de 3 ori*). Preasfântă Treime... Tatăl nostru... *Apoi*:

Troparele glas. 1:

Când va ședea Judecătorul pe scaunul Său și îngerii vor sta de față, când trâmbița va răsuna și văpaia va arde, ce

vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Căci atuncea răutățile tale vor sta de față și gresalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă miluește!

Slavă...

Toți să priveghem și să întâmpinăm pe Hristos cu multime de untdelemn și cu candele aprinse, ca să ne învrednicim a fi înlăuntrul cămării Mirelui. Că, celce va rămânea afară, în desert va striga către Dumnezeu: miluește-mă!

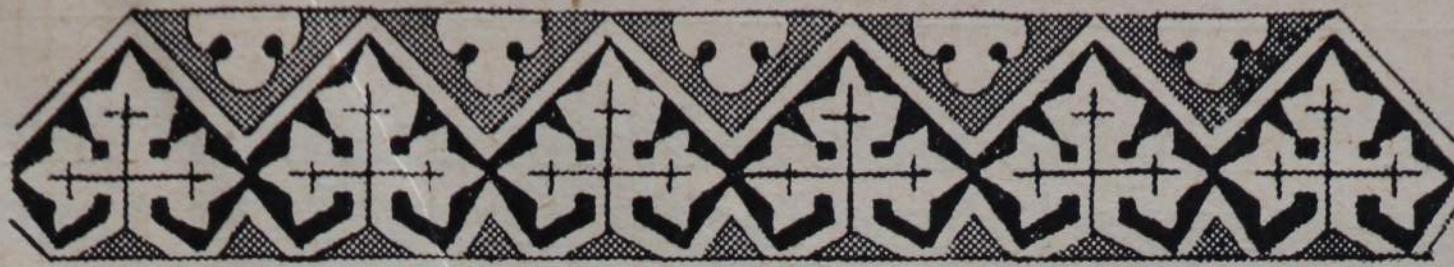
Și acum...

In patul a multe păcate zăcând eu, mă desbrac de nădejdea mântuirii mele. Că somnul lenevirii mele pricinuesc muncă sufletului meu. Dar Tu, Dumnezeule, celce Te-ai născut din Fecioara, rădică-mă spre căutarea Ta, ca să te slăvesc pe Tine.

Doamne miluește (de 40 de ori), și apoi:

Rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, pe care nu mă așteptam să le văd. Ce, dară, voi răsplăti bunătății Tale, Doamne, Doamne al meu? Mulțămesc numelui Tău celui mult lăudat, mulțămesc milostivirii tale celei negrăite ce o ai spre mine, mulțămesc îndelungei răbdării Tale celei neasemăname, și te rog sprijinește-mă și de acum înainte și mă ajută! ferește-mă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea Ta! Că Tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firii mele. Tu știi neprinciperea mea, Tu cunoști cele făptuite de mine, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voe și cele fără de voe, cele din noapte și cele din zi, cele cu mintea și cu gândul. De aceea, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor, șterge-le, preabunule Doamne, cu roua milei Tale și ne mantuește pentru sfânt numele Tău, cu judecățile care știi! Pentru că Tu ești lumina și adevarul și viața, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A OPTA

PSALMUL 55.

Al lui David.

1. Miluește-mă, Dumnezeule, că omul vrea să mă'nghită ! Toată ziua tăbarește asupra mea și mă necăjește.

2. Vrășmașii mei neconenit se luptă cu mine, și mulți se ridică asupra mea, Preînalte !

3. În ziua când mă tem, la Tine mi-i nădejdea :

4. Cu Dumnezeu mă voi lăudă și cu cuvântul Lui. Nădăjdui-voi în Dumnezeu și nu mă voi teme, că ce pot să-mi facă mie oamenii ?

5. Toată ziua răstâlmăcesc cuvintele mele, și numai cum să-mi facă rău se gândesc.

6. S'adună împreună și spionează ; pândesc mereu pașii mei, ca să vâneze suflul meu.

7. Se poate oare să scape ei de plata nedreptății lor ? Doboară, Doamne, în mânia Ta gloatele acestea !

8. Pribegiile mele sunt numărate de Tine,
Dumnezeule ! Pune lacrămile mele în vasul
Tău ! Or poate nu sunt ele *scrise* în car-
tea Ta ?

9. Vrăşmaşii mei sunt biruiţi, în orce zi
Te chem : din aceasta cunosc că Dumnezeu
e cu mine.

10. Cu Dumnezeu mă voi lăudă şi cu
cuvântul Lui. Cu Dumnezeu mă voi lăudă
şi cu făgăduinţa Lui.

11. Nădăjdui-voi în Dumnezeu şi de nimic
nu mă voi teme, că ce pot să-mi facă mie
oamenii ?

12. Dator sunt, Dumnezeule, să împlinesc
făgăduinţele mele ; jertfă de laudă îți voi
aduce.

13. Că Tu ai scăpat sufletul meu de
moarte ; scăpat-ai ochii mei de lacrămi şi
picioarele mele de alunecare,

14. ca să umblu înaintea Domnului, în
lumina celor vii.

PSALMUL 56.

Al lui David.

1 Milueşte-mă, Dumnezeule, milueşte-mă,
că în Tine nădăjdueşte sufletul meu !

2. Şi în umbra aripilor Tale mă voi adă-
posti, pânăce va trece dela mine năpastea.

3. Strigă-voi către Dumnezeul cel Prea-
înalt ; către Dumnezeul cel ce mi-a făcut
bine *voi strigă*.

4. Şi El va trimite din ceriu şi mă va

mântui și va acoperi cu rușine pe cei ce caută să mă înghită.

5. Trimită-vă Dumnezeu mila Sa și adevarul Său și-mi va izbăvi sufletul din mijlocul miilor de lei.

6. Că zac în mijlocul celorce varsă foc, în mijlocul fiilor omenești, ai cărora dinti sunt săgeti și lănci, și limba cărora e sabie ascuțită.

7. Înalță-Te mai presus de ceriuri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava Ta.

8. Aceia au întins cursă picioarelor mele, și sufletul mi l-au împilat;

9. groapă au săpat înaintea mea, dar au căzut ei în ea.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea: cântă-voi și voi lăuda mărirea Ta.

11. Deșteaptă-te, slava mea: Deșteaptă-te, alăută și psaltire și voi deșteptă zorile.

12. Slăvi-Te-voi printre popoare, Dumnezeule! Si printre neamuri Te voi cântă.

13. Că dreptatea Ta s'a înălțat până la nori și mila Ta până la ceruri a ajuns.

14. Înalță-Te mai presus de ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul fie slava Ta!

P S A L M U L 57.

Al lui David.

1. Oare drept judecați voi, judecătorilor?
Fiii oamenilor, drept judecați voi oare?
2. Nedreptatea din țară se făurește în ini-

mile voastre, și mânilor voastre împleteșc strâmbătatea.

3. Necredincioșii dela naștere sunt abătuți, chiar din pântecele mamei lor rătăcesc ceice spun minciună.

4. Veninul lor e ca veninul de șarpe, ca de aspidă surdă, ce-și astupă urechile,

5. ca să nu audă glasul descântătorului, *glasul* celui iuscit în descântece.

6. Dumnezeule, zdrobește-le dintii în gură! Smulge, Doamne, fălcile puilor de lei!

7. Să se scurgă ca apa, și ca ea să piară!

8. Când vor întinde arcul, să se rupă: Să piară ca melcul ce se topește în mers și ca stârpitura să nu vadă soarele!

9. Ca spinii ce se mistue cum îi atinge focul, — verzi sau uscați — să-i spulbere vâlvătacea!

10. Atunci dreptul se va bucură văzând izbânda și-și va muia tălpile în sâangele păcătoșilor.

11. Zice-se-va atuncea: „cu adevărat este plată pentru drept! Cu adevărat este un Dumnezeu, care judecă pământul“. *Slavă...*

P S A L M U L 58.

Al lui David.

1. Scoate-mă dela vrășmașii mei, Dumnezeule, și de ceice se ridică împotriva mea apără-mă.

2. Izbăvește-mă de făcătorii de rele și de oamenii doritori de sânge mă scapă!

3. Că iată pândesc sufletul meu, și cei puternici se ridică asupra mea:

4. fără să le fi păcatuit, Doamne, și fără să le fi greșit cu cevă; fără să le fiu vinovat, se strâng și se înarmează împotriva mea.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil, scoală de-mi vină în ajutor și vezi,

6. scoală de cercetează toate neamurile și nu cruță nici pe unul din acești nelegiuitori!

7. Ei vin în fiecare seară, urlă ca câinii, dând mereu târcoale cetății!

8. Din gurile lor țîșnesc numai hule, buzele lor sunt săbii ascuțite, și zic mereu: „Cine aude?”

9. Dar Tu, Doamne, îți râzi de ei și disprețuești toate gloatele acestea.

10. Tari or fi ei, dar eu nădăjduesc în Tine, că Tu, Dumnezeule, ești apărătorul meu.

11. Intâmpină-mă-va Dumnezeul meu cel ce mă miluește și-mi va da să privesc fără teamă la vrășmașii mei.

12. Dar nu-i pierde cu totul, ca să nu Te uite poporul meu, ci risipește-i cu puterea Ta și-i doboară, Dumnezeule, apărătorul meu!

13. Tot cuvântul gurii lor e nelegiuire. Să fie dară vânați de mândria lor, că grăesc numai blestem și minciună.

14. Risipește-i cu mânia Ta! Pierde-i, să nu mai fie, ca să se știe până la marginile pământului, că Dumnezeu domnește peste Iacov.

15. Las' să vie în fiecare seară, să urle ca niște câni flămânci și să dea mereu târcoale cetății.

16. Umble să găsească pradă pentru gura lor, învârtească-se toată noaptea flămânci.

17. Eu însă voi lăudă puterea Ta, și disdedimineață voi preamări indurarea Ta.

18. Că ai fost apărătorul meu și scăparea mea la vreme de necaz.

19. Tăria mea, pe tine Te voi lăudă: că Tu ești, Dumnezeule, cel ce mă sprijinești; Tu ești, Dumnezeule, cel ce mă miluești!

P S A L M U L 59.

Al lui David.

1. Lepădatu-ne-ai, Dumnezeule, și ne-ai risipit; mâniatu-Te-ai pe noi, dar întoarce-Te.

2. Clătit-ai pământul și l-ai zguduit, dar vindecă zdruncinăturile lui, că se clatină!

3. Tu ai dat poporului Tău să guste asprimea, și ne-ai adăpat cu vinul nebuniei.

4. Dăruiește semn celor ce se tem de Tine, ca să-l înalte în *apărarea* adevărului.

5. Pentru ca să se mantuiască cei iubiți ai Tăi: Auzi-mă, Dumnezeule, și mă mantuește cu dreapta Ta!

6. Zis-a Dumnezeu în lăcașul cel sfânt al Său: „Birui-voi și voi împărți Sichemul, și valea Suhot o voi măsură;

7. al Meu este Galaadul și Manase e al Meu; Efrem este coiful Meu și sceptrul Meu Iuda;

8. Moab este vasul Meu de spălat ; spre Idumeea voi tinde încăltămintea Mea.

9. Strigă-Mi „Ură !, țara filistenilor !“

10. Cine mă va duce la cetatea cea tare ? Sau cine mă va povătui pânăla Idumeea ?

11. Au nu tu, Dumnezeule, cel ce ne-ai lepădat ? Și nu vei ieși Tu oare cu oștirile noastre ?

12. Dă-ne, Doamne, ajutor la vreme de necaz, că ajutorul omenesc e amăgitor !

13. Cu Dumnezeu vom avea izbândă, că El va doborî pe vrășmașii noștrii !

P S A L M U L 60.

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea ! Ia aminte la rugăciunea mea !

2. În necazul inimii mele, dela marginea pământului, am strigat către Tine : urcă-mă pe stâンca, pe care nu mă pot sui.

3. Că Tu ești limanul meu și turn tare împotriva vrășmașului meu.

4. Fă să locuesc pururea în lăcașul Tău și să mă adăpostesc în umbra aripilor Tale !

5. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit făgăduințele mele și mi-ai dăruit moștenirea celorce se tem de Tine.

6. Adaogă regelui zile peste zile, și prelungește anii lui din neam în neam !

7. Ca să locuiască el mereu înaintea fetii lui Dumnezeu ; mila și adevărul Tău să-l păzească !

8. Atuncea voi lăuda mereu numele Tău,
și zi cu zi voi împlini făgăduințele mele.
Slavă...

PSALMUL 61.

Al lui David.

1. Numai în Dumnezeu e liniștit sufletul meu, că dela El vine mântuirea mea.

2. Numai El e cetatea și scăparea mea; El este sprijinitorul meu, și nu mă voi clăti.

3. Până când veți tăbărî pe un om, ca să-l doborâți cu toții la pământ,

4. ca pe un zid povârnit, ca pe un gard putregăit!

5. Sfătuitu-s'au să-l doboare dela înăltime și au alergat la minciună: cu buzele binecuvântează și cu inima blestemă.

6. Suflete al meu, caută-ți pacea în Dumnezeu, căci numai în El nădăjduesc eu! El este cetatea mea și mântuirea mea; El e sprijinitorul meu și nu mă voi clăti.

7. Dumnezeu e mântuirea și slava mea; Dumnezeu este ajutorul meu; nădejdea mea e în Dumnezeu.

8. Nădăjduiți, poporul meu, mereu în Dumnezeu; deschideți inimile înaintea lui și ziceți: „Dumnezeu este scăparea noastră”!

9. Deșertăciune sunt fiii oamenilor! Fiii oamenilor sunt mincinoși! În cumpănă, de-i pui pe toți, sunt mai ușori ca nimicul!

10. Nu vă nădăjduiți în prăzi! Si pe ră-

piri nu vă bizuiți! De curge bogăția *părău*:
nu vă lipiți inima de ea!

11. Odată a grăit Dumnezeu, și iată două lucruri am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu, și bunătatea e a Ta, Doamne, că Tu dai fiecăruia după faptele sale.

PSALMUL 62.

Al lui David.

1. Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu:
la Tine alerg disdedimineață.

2. De Tine însetează sufletul meu și
Trupul meu după Tine Tânjește, ca un
pământ pustiu, sec și fără apă,

3. ca să văd puterea Ta și slava Ta, cum
Te-am văzut în lăcașul Tău cel sfânt.

4. Că mai bună e mila Ta decât viața:
buzele mele Te vor lăudă.

5. Așa Te voi binecuvântă toată viața mea,
și în numele Tău voi ridică mânila mea.

6. Că din seu și din grăsime se va să-
tură sufletul meu, și cu glas de bucurie Te
va lăuda gura mea.

7. Și-n asternutul meu mi-aduc aminte
de Tine și la Tine cuget până dimineață.

8. Că Tu ești ajutorul meu și în umbra
ariilor Tale mă voi bucura.

9. Lipitul-s'a sufletul meu de Tine și
dreapta Ta mă sprijinește.

10. Iară ei înzadar caută sufletul meu:
pogorî-se-vor în cele mai de jos ale pă-
mântului.

11. Secera-se-vor de puterea sabiei și pradă vulpilor vor fi.

12. Iară regele se va veseli de Dumnezeu, și tot celce se jură cu el se va bucură, că se va astupă gura celor ce grăesc nedreptate.

P S A L M U L 63.

Al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog Ție și apără viața mea de vrășmașul de care mă tem.

2. Adăpostește-mă de multimile celor vicleni și de turma răsvrătită a făcătorilor de rele,

3. cari și-au ascuțit limbile ca niște săbii și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase;

4. ca să lovească pe ascuns în cel neinovat; fără veste și fără teamă trag asupra lui.

5. Intăritu-s'au în gândurile lor cele rele,

6. Pus-au la cale fărădelege și iscodiri peste iscodiri au făcut;

7. ca să pătrundă în lăuntrul omului și 'n ascunzișurile inimii lui.

8. Dar Dumnezeu îi va lovî cu săgeata, și fără de veste îi va răni.

9. Că ei singuri se vor răni cu limbile lor, și toți, ceice vor vedea, se vor depărta de ei.

10. Teme-se-vor toți oamenii, și vor vesti lucrurile lui Dumnezeu, pricepând că El a făcut aceasta.

11. Iar dreptii se vor bucură și vor nădăjdui în Domnul; lăuda-se-vor toți cei drepti la inimă. *Slavă...*

Sfinte Dumnezeule... (*de 3 ori*). Preasfântă Treime... Tatăl nostru... *Apoi*:

Troparele glas. 1:

Furtuna desnădăjduirii mă viscolește pe mine, celce am alunecat spre adâncul păcatului. Dar apucă înainte, Hristoase, ca un cârmuitor puternic a toată lumea și mă îndrepează la limanul cel lin al nepătimirii, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, și mă mântuește!

Slavă...

Suflete, acestea deaicea sunt vremelnice, iară cele deacolo veșnice. Văz divanul și pe Judecătorul șezând pe scaun și mă cutremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neertătoare este judecata!

Și acum...

Nădejdea celor desnădăjduită, ajutorul celor neajutorați, sprijinul celor ce nădăjduesc în Tine, Prea sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, trimite-ne nouă ajutorul tău!

Doamne miluește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne îndurate și milostive, ascultă rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele: Fă cu mine semn spre bine, povătuiește-mă pe calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău! Veselește inima mea și fă să se teamă de numele Tău cel sfânt; că mare ești și faci minuni. Tu singur ești Dumnezeu și nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne; puternic întru milă și bun întru tărie, spre a ajuta și a mângâia și a mântui pe toți cei ce nădăjduesc întru numele Tău: al Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh. Amin.